ಪದ್ಯ ಭಾಗ

೧. ಗಿಡ ಮರ

– ಸತ್ಯಾನಂದ ಪಾತ್ರೋಟ

ಪ್ರವೇಶ: ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲರುವ ಐದು ಬೆರಳುಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆರಳನ್ನು ಅದರದೇ ಆದ ಕಾರ್ಯಗಳಗೆ ನಾವು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಏನನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಐದೂ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಬೆರಳನ ಆಕಾರ, ಸ್ವರೂಪ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮರ ಕಾಯನ್ನು, ಹಣ್ಣನ್ನು, ನೆರಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ, ಹಲವು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗೂಡುಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಾವೂ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚಂದ ಅಲ್ಲವೆ? ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಅಪಾರ.

ಬೊಡ್ಡೆ ಕರಿದು ಎಲೆ ಹಸಿರು ಹೂವು ನಾನಾ ತರತರ ಎಂಥ ಸೊಗಸು ಏನು ಕಂಪು ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಗಿಡ ಮರ ಯಾರೇ ಬಂದು ಏನೇ ಮಾಡಲಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯ ಮೌನ ರೆಂಬೆ ಕೊಂಬೆ ಚಿಗುರುವಲ್ಲಿ ಕಡಲುಕ್ಕುವ ಚೇತನ

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾತು ಉಂಟು ಮಾತಿನಂತೆ ಇಲ್ಲ ಮನ ಲಿಂಗ ವರ್ಣ ಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಹಾಳು ಕೊಂಪೆ ಇವನ ಮನ

> ಜಾತಿ-ಗೀತಿ, ಲಿಂಗ-ಧರ್ಮ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದ ಗಿಡಮರ ಅವನು ಇವಳು ಅದು ಇದು ಎಣಿಸುತಿಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ

ಬೊಡ್ಡೆ ಕರಿದು ಎಲೆ ಹಸಿರು ಹೂವು ನಾನಾ ತರತರ ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ ಚಳಿಯ ತಡೆದು ಅರಳುತಿಹವು ಅನುದಿನ.

ಕೌಶಲ: ಆಲಸುವುದು.

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ: ಕವಿತೆ, ಕಥೆ, ನಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ, ಪ್ರಹಸನ ಇವುಗಳನ್ನು ಆಅಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆಶಯ: ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ ಹಲವು ಬಣ್ಣ, ಹಲವು ಆಕಾರ, ಹಲವು ಸ್ವರೂಪದ ಗಿಡ ಮರಗಳವೆ. ಮನುಷ್ಯನೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಯೂ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಜನಲಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸಲಿಸುವವಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗಿಡಮರಗಳಲ್ಲಲ್ಲದ ಭೇದ–ಭಾವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲದೆ. ಇದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭೇದ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಗಿಡಮರಗಳಂತೆ ಪರಲಿಗೆ ಉಪಕಾಲಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.